

Rok 1912.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 18. czerwca 1912.

Treść: (№ 116—118.) 116. Układ międzynarodowy, mający na celu zwalczanie rozszerzania nieprzyzwoitych publikacji, zawarty między następującymi Państwami, zastąpionymi na konferencji paryskiej (18. kwietnia do 4. maja 1910): Austro-Węgrami, Niemcami, Belgią, Brazylią, Danią, Hiszpanią, Stanami Zjednoczonymi Ameryki północnej, Francją, Wielką Brytanią, Włochami, Niderlandami, Portugalią, Rosją i Szwajcaryą. — 117. Rozporządzenie, dotyczące przyznania uwolnień od stempli dla doniesień o zalesieniach. — 118. Ustawa, dotycząca utrzymywania przyrządów powielających.

116.

Układ międzynarodowy z dnia 4. maja 1910,

mający na celu zwalczanie rozszerzania nieprzyzwoitych publikacji, zawarty między następującymi Państwami, zastąpionymi na konferencji paryskiej (18. kwietnia do 4. maja 1910): Austro-Węgrami, Niemcami, Belgią, Brazylią, Danią, Hiszpanią, Stanami Zjednoczonymi Ameryki północnej, Francją, Wielką Brytanią, Włochami, Niderlandami, Portugalią, Rosją i Szwajcaryą.

(Podpisany w Paryżu, dnia 28. czerwca 1910, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Wallsee, dnia 9. kwietnia 1912, dokument ratyfikacyjny złożono w Paryżu, dnia 24. kwietnia 1912.)

Nos Franciscus Josephus Primus

divina favente clementia

Austriae Imperator, Bohemiae Rex etc. et Hungariae
Rex Apostolicus,

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Plenipotentariis Nostris atque ab illis plurium potestatum ad instituendum officium centrale mutuae informationis de publicationibus obscenis praevis collatis consiliis mutuisque deliberationibus conventio die quarto mensis Maii anni millesimi nongentesimi decimi Lutetiae Parisiorum inita et signata fuit tenoris sequentis:

Arrangement

relatif

à la répression de la circulation des publications obscènes.

Les Gouvernements des Puissances désignées ci-après, également désireux de faciliter, dans la mesure de leurs législations respectives, la communication mutuelle de renseignements en vue de la recherche et de la répression des délits relatifs aux Publications obscènes, ont résolu de conclure un Arrangement à cet effet et ont, en conséquence, désigné leurs Plénipotentiaires qui se sont réunis en Conférence, à Paris, du 18 avril au 4 mai 1910, et sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Chacun des Gouvernements contractants s'engage à établir ou à désigner une autorité chargée:

1° De centraliser tous les renseignements pouvant faciliter la recherche et la répression des actes constituant des infractions à leur législation interne en matière d'écrits, dessins, images ou objets obscènes, et dont les éléments constitutifs ont un caractère international;

2° De fournir tous renseignements susceptibles de mettre obstacle à l'importation des publications ou objets visés au paragraphe précédent comme aussi d'en assurer ou d'en accélérer la saisie, le tout dans les limites de la législation interne;

3° De communiquer les lois qui auraient déjà été rendues ou qui viendraient à l'être dans leurs États, relativement à l'objet du présent Arrangement.

Les Gouvernements contractants se feront connaître mutuellement, par l'entremise du Gouvernement de la République française, l'autorité établie ou désignée conformément au présent article.

Art. 2.

L'autorité désignée à l'article 1er aura la faculté de correspondre directement avec le service similaire établi dans chacun des autres États contractants.

Art. 3.

L'autorité désignée à l'article 1er sera tenue, si la législation intérieure de son pays ne s'y oppose

Układ,

mający na celu

zwalczanie rozszerzania nieprzyzwoitych publikacji.

Rządy Mocarstw poniżej wymienionych, ożywione równomiernie chęcią, by stosownie do swych ustawodawstw ułatwić wzajemne udzielanie sobie wiadomości, zmierzających do śledzenia i zwalczania przestępstw odnośnie do nieprzyzwoitych publikacji, postanowiły zawrzeć w tym celu układ i zamianowały pełnomocników, którzy zebrani od dnia 18. kwietnia do dnia 4. maja 1910 na konferencji w Paryżu zgodzili się na postanowienia następujące:

Art. 1.

Każdy z Rządów kontraktujących zobowiązuje się utworzyć lub wyznaczyć władzę, do której ma należeć:

1. zbieranie wszystkich wiadomości, mogących ułatwić śledzenie i zwalczanie tych działań, które przedstawiają się jako wykroczenia przeciw ich własnemu ustawodawstwu odnośnie do nieprzyzwoitych pism, rysunków, obrazów lub przedmiotów, a których znamiona istotne mają charakter międzynarodowy;

2. dostarczanie wszelkich wiadomości, które nadawałyby się do przeszkodzenia wprowadzaniu publikacji lub przedmiotów, wymienionych w ustępie poprzedzającym, oraz do zabezpieczenia lub przyspieszenia ich konfiskaty, a to w obrębie granic ustawodawstwa krajowego;

3. wzajemne udzielanie sobie ustaw, które odnośnie do przedmiotu układu niniejszego zostały już lub będą wydane w ich Państwach.

Rządy umawiające się podadzą sobie wzajemnie do wiadomości za pośrednictwem Rządu Rzeczypospolitej francuskiej władzę, utworzoną lub wyznaczoną stosownie do artykułu niniejszego.

Art. 2.

Władza, wymieniona w artykule 1., ma mieć prawo bezpośredniego znoszenia się z równorzędnym urzędem, utworzonym w każdym z innych Państw kontraktujących.

Art. 3.

Władza, wspomniana w artykule 1., będzie miała obowiązek udzielania władzom równorzędnym

pas, de communiquer les bulletins des condamnations prononcées dans ledit pays aux autorités similaires de tous les autres États contractants, lorsqu'il s'agira d'infractions visées par l'article 1er.

Art. 4.

Les Etats non signataires sont admis à adhérer au présent Arrangement. Ils notifieront leur intention à cet effet par un acte qui sera déposé dans les archives du Gouvernement de la République française. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, copie certifiée conforme à chacun des États contractants et les avisera, en même temps, de la date du dépôt.

Six mois après cette date, l'Arrangement entrera en vigueur dans l'ensemble du territoire de l'État adhérent, qui deviendra ainsi État contractant.

Art. 5.

Le présent Arrangement entrera en vigueur six mois après la date du dépôt des ratifications.

Dans le cas où l'un des États contractants le dénoncerait, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à l'égard de cet État.

La dénonciation sera notifiée par un acte qui sera déposé dans les archives du Gouvernement de la République française. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, copie certifiée conforme à chacun des États contractants et les avisera en même temps de la date du dépôt.

Douze mois après cette date, l'Arrangement cessera d'être en vigueur dans l'ensemble du territoire de l'État qui l'aura dénoncé.

Art. 6.

Le présent Arrangement sera ratifié et les ratifications en seront déposées à Paris dès que six des États contractants seront en mesure de le faire.

Il sera dressé de tout dépôt de ratifications un procès-verbal, dont une copie, certifiée conforme, sera remise, par la voie diplomatique, à chacun des États contractants.

Art. 7.

Si un État contractant désire la mise en vigueur du présent Arrangement dans une ou plusieurs de ses colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires, il notifiera son intention à cet effet par un acte qui sera déposé dans les archives du Gouvernement de la République française. Celui-

wszystkich innych Państw kontraktujących wiadomości o ukaraniach, zaszyłych w odnośnym kraju, o ile chodzi o przestępstwa w rodzaju, wymienionym w artykule 1., a ustawodawstwo wewnętrzne jej kraju nie sprzeciwia się temu.

Art. 4.

Państwom, które nie podpisały układu niniejszego, wolno będzie przystąpić do niego. Powinny one w tym celu donieść o tym swoim zamiarze aktem, który będzie złożony w archiwach Rządu Rzeczypospolitej francuskiej. Rząd ten prześle wierzytelny odpis aktu powyższego drogą dyplomatyczną każdemu z Państw kontraktujących, uwiadamiając je równocześnie o dniu złożenia.

W sześć miesięcy po tym dniu wchodzi układ w moc obowiązującą w całym obszarze Państwa przystępującego, które w ten sposób staje się państwem kontraktującym.

Art. 5.

Układ niniejszy wchodzi w życie w sześć miesięcy po dniu złożenia dokumentów ratyfikacyjnych.

Gdyby jedno z Państw kontraktujących wypowiedziało go, będzie wypowiedzenie miało skutki prawne tylko odnośnie do tego Państwa.

Wypowiedzenie ma być notyfikowane dokumentem, który będzie złożony w archiwach Rządu Rzeczypospolitej francuskiej. Rząd ten prześle wierzytelny odpis aktu powyższego drogą dyplomatyczną każdemu z Państw kontraktujących, uwiadamiając je równocześnie o dniu złożenia.

W dwanaście miesięcy po tym dniu przestaje układ obowiązywać na całym obszarze Państwa, które go wypowiedziało.

Art. 6.

Układ niniejszy ma być ratyfikowany, a dokumenty ratyfikacyjne ma się złożyć w Paryżu, skoro sześć z pośród Państw kontraktujących będzie mogło to uczynić.

Co do każdego złożenia dokumentów ratyfikacyjnych spisze się protokół; wierzytelny odpis protokołu tego należy udzielić drogą dyplomatyczną każdemu z Państw kontraktujących.

Art. 7.

Jeżeli pewne Państwo kontraktujące życzy sobie wprowadzić układ ten w życie w jednej lub kilku z swych kolonii albo posiadłości lub w jednym względnie kilku z swych okręgów sądownictwa konsularnego, wówczas winno ono donieść o zamiarze tym zapomocą dokumentu, który będzie złożony

ci en enverra, par la voie diplomatique, copie certifiée conforme à chacun des États contractants et les avisera, en même temps, de la date du dépôt.

Six mois après cette date, l'Arrangement entrera en vigueur dans les colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires visées dans l'acte de notification.

La dénonciation de l'Arrangement par un des États contractants pour une ou plusieurs de ses colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires s'effectuera dans les formes et conditions déterminées à l'alinéa 1er du présent article. Elle portera effet douze mois après la date du dépôt de l'acte de dénonciation dans les archives du Gouvernement de la République française.

Art. 8.

Le présent Arrangement, qui portera la date du 4 mai 1910, pourra être signé à Paris, jusqu'au 31 juillet suivant, par les Plénipotentiaires des Puissances représentées à la Conférence relative à la répression de la circulation des Publications obscènes.

Fait à Paris, le quatre mai mil neuf cent-dix, en un seul exemplaire, dont une copie conforme sera délivrée à chacun des Gouvernements signataires.

Pour l'Allemagne:

(L. S.) Signé: **Albrecht Lentze.**
(L. S.) „ **Curt Joël.**

Pour l'Autriche et pour la Hongrie.

(L. S.) Signé: **A. Nemes**, Chargé d'Affaires d'Autriche-Hongrie.

Pour l'Autriche:

(L. S.) Signé: **J. Eichhoff**, Conseiller de Section Impérial Royal autrichien.

Pour la Hongrie:

(L. S.) Signé: **G. Lers**, Conseiller ministériel Royal hongrois.

Pour la Belgique:

(L. S.) Signé: **Jules Lejeune.**
(L. S.) „ **Isidore Maus.**

w archiwach Rządu Rzeczypospolitej francuskiej. Rząd ten prześle wierzytelny odpis aktu powyższego drogą dyplomatyczną każdemu z Państw kontraktujących, uwiadamiając je równocześnie o dniu złożenia.

W sześć miesięcy po tym dniu wejdzie układ w życie w koloniach, posiadłościach lub okręgach sądownictwa konsularnego, wymienionych w doniesieniu.

Wypowiedzenie układu przez pewne Państwo umawiające się co do jednej lub kilku z swych kolonii lub posiadłości albo co do jednego lub kilku z swych okręgów sądownictwa konsularnego ma być uskutecznione w tych formach i pod tymi warunkami, które przepisano w ustępie 1. niniejszego artykułu. Wejdzie ono w życie w dwanaście miesięcy po tym dniu, w którym złożono dokument wypowiedzenia w archiwum Rządu Rzeczypospolitej francuskiej.

Art. 8.

Układ niniejszy, który ma nosić datę 4. maja 1910, może być podpisany przez pełnomocników Mocarstw, zastąpionych na konferencji, mającej na celu zwalczanie rozszerzania nieprzyzwoitych publikacji, do dnia 31. lipca t. r. w Paryżu.

Sporządzono w Paryżu, dnia czwartego maja roku tysiąc dziewięćset dziesiątego w jednym jedynym wygotowaniu, którego równobrzmiący odpis będzie udzielony każdemu z Rządów kontraktujących.

Za Niemcy:

(L. S.) Podpisano: **Albrecht Lentze.**
(L. S.) „ **Curt Joël.**

Za Austryę i Węgry:

(L. S.) Podpisano: **A. Nemes**, austr. węg. pełnomocnik.

Za Austryę:

(L. S.) Podpisano: **J. Eichhoff**, c. k. austr. radca sekcyjny.

Za Węgry:

(L. S.) Podpisano: **G. Lers**, król. węg. radca ministeryalny.

Za Belgię:

(L. S.) Podpisano: **Jules Lejeune.**
(L. S.) „ **Isidore Maus.**

Pour le Brésil:

(L. S.) Signé: **J. C. de Souza Bandeira.**

Pour le Danemark:

(L. S.) Signé: **C. E. Cold.**

Pour l'Espagne:

(L. S.) Signé: **Octavio Cuartero.**

Pour les États-Unis:

(L. S.) Signé: **A. Bailly-Blanchard.**

Pour la France:

(L. S.) Signé: **R. Bérenger.**

Pour la Grande-Bretagne:

(L. S.) Signé: **E. W. Farnall.**(L. S.) „ **F. S. Bullock.**(L. S.) „ **G. A. Aitken.**

Pour l'Italie:

(L. S.) Signé: **J. C. Buzzatti,**(L. S.) „ **Gerolamo Calvi.**

Pour les Pays-Bas:

(L. S.) Signé: **A. de Stuers.**(L. S.) „ **Rethaan Macare.**

Pour le Portugal:

(L. S.) Signé: **Comte de Souza Roza.**

Pour la Russie:

(L. S.) Signé: **Alexis de Bellegarde.**(L. S.) „ **Wladimir Déruginsky.**

Pour la Suisse:

(L. S.) Signé: **Lardy.**

Za Brazylię:

(L. S.) Podpisano: **J. C. de Souza Bandeira.**

Za Danię:

(L. S.) Podpisano: **C. E. Cold.**

Za Hiszpanię:

(L. S.) Podpisano: **Octavio Cuartero.**

Za Stany Zjednoczone:

(L. S.) Podpisano: **A. Bailly-Blanchard.**

Za Francję:

(L. S.) Podpisano: **R. Bérenger.**

Za Wielką Brytanię:

(L. S.) Podpisano: **E. W. Farnall.**(L. S.) „ **F. S. Bullock.**(L. S.) „ **G. A. Aitken.**

Za Włochy:

(L. S.) Podpisano: **J. C. Buzzatti.**(L. S.) „ **Gerolamo Calvi.**

Za Niderlandy:

(L. S.) Podpisano: **A. de Stuers.**(L. S.) „ **Rethaan Macare.**

Za Portugalię:

(L. S.) Podpisano: **Comte de Souza Roza.**

Za Rosję:

(L. S.) Podpisano: **Alexis de Bellegarde.**(L. S.) „ **Wladimir Déruginsky.**

Za Szwajcaryę:

(L. S.) Podpisano: **Lardy.**

Nos visis et perpensis conventionis huius stipulationibus, illas omnes et singulas pro Austria et pro Hungaria ratas hisce confirmatasque habere profiteamur ac decla-

ramus verbo Nostro promittentes Nos omnia quae in illis continentur fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso firmari jussimus.

Dabantur Wallsee die nono mensis Aprilis anno Domini millesimo nongentesimo duodecimo, Regnorum Nostrorum sexagesimo quarto.

Franciscus Josephus m. p.

Leopoldus comes **Berchtold ab et in Ungarschitz m. p.**

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus Peter m. p.
Caes. et Reg. Consul Generalis.

Układ powyższy ogłasza się z mocą obowiązującą dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z tym dodatkiem. iż został on ratyfikowany przez wszystkie Mocarstwa, które go podpisały, z wyjątkiem Brazylii i Niderlandów, oraz iż Luksemburg i Norwegia przystąpiły do niego.

Wiedeń, dnia 16. czerwca 1912.

Stürgkh wtr.

Heinold wtr.

117.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. maja 1912,

dotyczące przyznania uwolnień od stempli dla doniesień o zalesieniach.

Na zasadzie upoważnienia, udzielonego w § 2. ustawy z dnia 16. grudnia 1910, Dz. u. p. Nr. 233, przyznaje się uwolnienie od stempli dla podań i protokołów, którymi w myśl ustawy dla Księstwa Krainy z dnia 21. lutego 1912, Dz. u. kr. Nr. 11 (dotyczącej zalesienia parcel gruntowych, nie podlegających obowiązkowi zalesienia według postanowień ustawy lasowej i ustawy o zalesieniu Karstu z dnia 9. marca 1885, Dz. u. kr. Nr. 12), uskutecz-niono doniesienie o zalesieniach.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Zaleski wtr.

118.

Ustawa z dnia 7. czerwca 1912, **dotycząca utrzymywania przyrządów powielających.**

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Postanowienia § 327. ustawy karnej z dnia 27. maja 1852, Nr. 117. Dz. u. p., oraz rozporządzenia ministerjalnego z dnia 4. stycznia 1859, Nr. 10. Dz. u. p., zostają uchylone.

§ 328. ustawy karnej ma opiewać:

Według § 326. należy ukarać także tego, kto sporządza jedno z wymienionych tam dzieł, nie otrzymawszy upoważnienia do prowadzenia przemysłu lub fabrykacji, w których wytwarza się dzieła takie, albo odnośnego polecenia lub zezwolenia władzy.

§ 2.

Urzymywanie pras drukarskich i innych przyrządów, służących do powielania pism, przedstawień obrazowych i dzieł muzycznych, wymaga zezwolenia.

Od przymusu uzyskania zezwolenia są wyłączone:

1. przyrządy powielające, które polegają na zasadzie

- a) hektografu (szapirografu itd.),
- b) autokopisty,
- c) szablonu (np. cyklostyle, mimeografy, pleostyle itd.),
- d) systemu przebijania pisma (np. zapomocą maszyny pisarskiej),

2. stampilie ręczne z czcionkami stałymi lub wymiennymi,

3. przyrządy, służące do fotograficznego kopiowania lub przebijania światła.

W drodze rozporządzenia można wyłączyć także inne przyrządy powielające od przymusu uzyskania zezwolenia.

§ 3.

Polityczna władza krajowa udziela zezwolenia i może je cofnąć. Pozwolenia można udzielić tylko w wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, i cofnąć je tylko z ważnych powodów.

§ 4.

Przepisy, obowiązujące dla drukarni (§ 7.) co do ubezpieczenia od choroby i wypadków, co do pieczy nad robotnikami pomocniczymi, co do przerw w pracy, spoczynku niedzielnego i świątecznego, co do płacy, wypowiedzenia i wypłaty płacy, oraz co do ograniczeń w zatrudnianiu młodocianych robotników pomocniczych i kobiet, mają zastosowanie także do robotników pomocniczych, którzy są zatrudnieni w przedsiębiorstwie, niepodlegającemu ustawie przemysłowej, przy prasach drukarskich lub innych przyrządach powielających, objętych obowiązkiem uzyskania zezwolenia.

§ 5.

Kto bezprawnie utrzymuje prasę drukarską lub inny przyrząd powielający, objęty obowiązkiem uzyskania zezwolenia, będzie ukarany przez polityczną władzę powiatową, a w miejscowościach, gdzie znajduje się rządowa władza policyjna, przez tę władzę grzywną od dziesięciu koron do czterystu koron albo aresztem od jednego dnia do jednego miesiąca. Jeżeli orzeczono grzywnę, należy oznaczyć w razie nieściągalności karę aresztu, która ma wstąpić w jej miejsce; za każde dziesięć koron należy z reguły wymierzyć jeden dzień, kara zastępuje nie może jednak przekraczać najwyższego wymiaru kary aresztu.

W razie ponownego wykroczenia można orzec w orzeczeniu karnem przypadek przyrządów, utrzymywanych bez zezwolenia.

Grzywny i kwoty, uzyskane za przyrządy przepadłe, wpływają do funduszu ubogich miejsca pełnienia czynu.

§ 6.

§§ 2. do 5. nie mają zastosowania do przyrządów, używanych wyłącznie przez władze i urzędy publiczne w granicach ich ustawowego zakresu działania celem sporządzania pism drukowych, oraz do przyrządów, używanych wyłącznie przy prowadzeniu drukarni (§ 7.).

§ 7.

Za drukarnie w myśl §§ 4. i 6. ustawy niniejszej należy uważać wszystkie przedsiębiorstwa, podlegające ustawie przemysłowej, które mają za przedmiot powielanie wytworów literackich lub artystycznych drogą mechaniczną lub chemiczną.

§ 8.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Wykonanie jej poruczam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z Moim Ministrem handlu i Moim Ministrem sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 7. czerwca 1912.

Franciszek Józef wdr.

Stürgkh wdr.

Hochenburger wdr.

Heinold wdr.

Roessler wdr.

